

man kun nægter Ansættelsen af 6 Postbude. Socialdemokratiet stiller sig her paa Regeringens Side og slutter sig til det Forslag, som Indenrigsministeren har fremsat om, at der ansættes 10 nye Postbude her i København. Det forekommer mig, at den Begrundelse, hvormed Indenrigsministeren har fremsat dette Forslag, er saa solid og saa god, at man ikke kan være med til at modsætte sig det. Da vi forhandlede denne Sag i et Samraad med Ministeren, oplyste denne, at hvis Morgenposten, den Post, som kommer 7,58 og 8,13 Formiddag, kan faa Lov til at ligge og vente med at blive omdelt til Kl. 12—1, saa behøver man ikke denne Forøgelse af Postbudenes Antal. Men da vi vide, at denne Morgenpost, som ankommer til København dels fra Sverige og Norge, dels fra Fyn, Jylland, og de sydlige Øer samt fra Udlandet, navnlig Tyskland, er en særlig vigtig Post, netop for den københavnske Befolkning og særlig for Forretningstilværet her i København, har Ministeren ikke ment, at det kunde gaa an at lade denne Post ligge i flere Timer, inden den blev udbragt til Adressaterne. Det synes jeg ogsaa er en vægtig Grund, saa at man ikke tør modsætte sig Administrationens Ønske her. Som den ærede Ordfører sagde, er det netop om Formiddagen, at hele Postbudstyrken maa rykke ud, saaledes at denne Morgenpost, vi kunne godt sige den vigtigste Post, kan komme omkring til Befolkningen saa hurtigt som muligt. Det kan ofte være store Interesser, der staa paa Spil, om man modtager et Brev nogle Timer før eller senere paa Dagen. Derfor have vi fra vor Side ikke turdet gaa mod Ministerens Forslag.

Nu siger den ærede Ordfører: Ja, men der er 844 Postbude i København, og Administrationen maa kunne manøvrere med disse Postbude, saaledes at det ikke er nødvendigt, at der skal ansættes 10 nye Postbude. Jeg tør ikke dømme derom, jeg indrømmer, at den Dygtighed til at manøvrere har jeg ikke. Jeg kan ikke sige, hvordan det skal gøres. Jeg synes, at man her maa holde sig til Administrationen, og at de Grunde, der anføres fra denne Side, ere saa vægtige, at det er meget vanskeligt at modbevise dem, ja, jeg synes næsten, det er uforsvarligt for ikke at sige umuligt at gaa imod dem. Jeg tror ikke, man for en stor Bys Vedkommende kan slutte fra, hvorledes Forholdene ere i mindre Byer, i Provinserne. Man har ikke Lov til at drage en saadan

Slutning, men det er en almindelig Fejl, der begaas her i Rigsdagen, at naar der skal lovgives eller administreres for Københavns Vedkommende, ere mange ærede Medlemmer tilbøjelige til at se Forholdene under samme Synsvinkel som f. Eks. ude i en Landkommune eller en mindre Provinsby. Forholdene ere saa vidt forskellige, at man netop bør tage de særlige Hensyn, som kræves til en By af Københavns Størrelse. Vi have derfor fra Socialdemokratiets Side ment, at det var vor Pligt at stille os paa den højtærede Indenrigsministers Side her og gaa imod Forslaget om at indskrænke Postbudenes Antal. Foruden de Grunde, jeg her har nævnt, er der bl. a. den meget vægtige Grund til at forøge Postbudenes Styrke, at det nye Rigshospital har bevirket, at der er kommet et helt nyt stort Kvartér op, der kræver en større Budstyrke, end det tidligere har været Tilfældet. Det oplyses saaledes, at der alene er kommet $\frac{1}{4}$ Million Breve og 10,000 Avisforsendelser til ude paa Østerbro, siden Rigshospitalet er aabnet.

Jeg skal derefter gøre nogle enkelte Bemærkninger angaaende Postbudenes Beklædning. Angaaende de røde Postbude vil jeg først gøre opmærksom paa, at disse have et gammelt Løfte om at faa en Sommerjakke og Sommerhue, og fra Postbestyrelsens Side er der i flere Aar gjort Forsøg med, hvilken Art af Beklædning man skulde give dem. Det siges, at disse Forsøg faldt heldigt ud, hvilket man for Resten paa Forhaand godt kunde vide, at de vilde. Naar man ser den Beklædning, som vore røde Postbude have, og som er ens baade Sommer og Vinter, maa man indrømme, at det er nødvendigt at give dem en lettere Beklædning om Sommeren. Det er stærkt og varmt Tøj, og saa er det tilmed rødt, og der er ingen Farve, der indsuger saa mange Varmestraaler, som netop den røde; hvis Farven var sort, vilde Tøjet ikke føles saa varmt, som naar det er rødt. Det er en meget solid Frakke, og jeg har flere Gange haft Lejlighed til at iagttage, at Postbudene blive gennemsvedte med den Beklædning. Der er maaske egentlig faa af os, der tænke paa, hvad det vil sige Time efter Time at vandre op ad Trapper i de københavnske Huse, og særlig da en varm Sommerdag.

Jeg synes derfor, man maa være Ministeriet taknemmelig, fordi det har imødekommet dette rimelige og retfærdige Krav om en lettere Sommerbeklædning for Postbudene, hvorfor vi fra Socialdemokratiets